

Sbor
Křesťanské společenství
Jičín

PŘÍRUČKA

Lidi patří do nebe!

www.ksj.cz

PÍSMO JE PRAVIDLEM VÍRY I ŽIVOTA

Jsme společenství lidí různých věkových skupin, profesí a zájmů. Spojuje nás víra v ukřižovaného a poté vzkříšeného Ježíše Krista. Věříme, že On svou smrtí na kříži zaplatil za naše hříchy a otevřel nám cestu k věčnosti. Poselství Bible přijímáme jako zcela věrohodné, pravdivé a aktuální i v dnešní době. Sami sebe chápeme jako součást církve rozprostřené napříč dějinami a kulturami. Pouze s dalšími křesťany tvoříme mozaiku církve Kristovy. Usilujeme o upřímný vztah s Bohem i spolu navzájem.

Sbor je registrován u Ministerstva kultury spolu s ostatními církvemi v ČR

KONTAKTY

Sbor vede pastor Petr Rýgl spolu se staršovstvem.

pastor P. Rýgl: tel. 724 440 391

e-mail: ksj@ksj.cz

STARŠOVSTVO

J. Čeřovský tel. 724 440 393

Ing. J. Klouček tel. 603 752 766

J. Smolík tel. 606 082 085

P. Václavík tel. 724 440 587

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

každou neděli v 9:30 hod., Knihovna Václava Čtvrťka, Jičín, Denisova 400.

SKUPINKY

Jste srdečně vítáni na skupince. Setkávání 1x týdně vždy u někoho doma.

Náplň: Povídání, čaj a něco k tomu, čtení z Bible, modlitba.

MLÁDEŽ

Schází se 1x týdně, věk mezi 14 – 19 lety. Jsi srdečně vítán.

ČLENSTVÍ

ZÁVAZNÉ: Vzniká na základě dobrovolného připojení se ke sboru. Končí vystoupením, zánikem pro neúčast nebo vyloučením.

PŘÍTEL SBORU: Nezávazný vztah ke sboru, umožňuje podávání informací o životě sboru. Vzniká ústní dohodou.

FINANCE

Za celou dobu existence nepobíráme žádnou finanční podporu od státu a ani v budoucnu jí pobírat nechceme.

Zdrojem našich příjmů jsou desátky a dary od členů, případně přátel sboru.

Měsíčně platíme za každého člena sboru 23 Kč na fungování správy celé církve.

POKLADNÍK: Jana Kecskèsová, tel. 724 440 399, e-mail: kecskesova.j@tiscali.cz

ČÍSLO SBOROVÉHO ÚČTU U KB: 78-8501420237/0100

SBOROVÝ ČASOPIS JIČÍNSKÁ VINICE

Vychází 1x měsíčně. Pro členy sboru tištěná verze zdarma.

Pro veřejnost volně ke stažení na www.ksj.cz

redaktor: Lucie Spáčilová, tel. 774 617 239, e-mail: vinice@ksj.cz

Historie sboru KS Jičín v kostce

Přál bych si, aby náš sbor byl dobrým domovem pro všechny, kdo zde najdou střechu nad hlavou.

Když pochopíte příběh člověka, pochopíte i jeho samotného.

Když pochopíte příběh našeho sboru, pochopíte sbor samotný.

Každý ze zkušenosti ví, že jako nenajde stejně zařízenou domácnost, tak nenajde stejně zařízený sbor. Platí pravidlo, že jiné neznamena horší nebo lepší, prostě jen jiné. V různě zařízených bytech se vlastně děje a jde o totéž. Žijí tam lidé, jedí, pijí, vaří, vyrůstají tam děti. Ve sborech se konají bohoslužby, učí se Boží slovo, modlí se.

V minulosti jsem opomíjel nově příchozí seznámit s historií našeho sboru. Myslím, že zralý člověk přicházející z jiného sboru rozumí, že odlišné nemusí vždy znamenat horší, ale leckdy to byl problém, pokud byl člověk zformován něčím jiným a navíc v přesvědčení, že jedině tak je to správně.

Setkáte-li se s člověkem, tak máte před sebou výsledek nějakých událostí, zkušeností, víry, zklamání, úspěchů atd. Jak se říká – stavebním materiálem života jsou příležitosti. Někdo z nich postaví chatrč a někdo palác.

Formují nás věci, které se nám staly. Formuje nás to, čím jsme prošli dobrovolně či nedobrovolně, ať to bylo dobré či zlé.

Něco vede k víře, kdy poznávám, že Pán je se mnou a má mě rád a já si jsem jist, že se ho nikdy nezřeknu.

Někoho dovedou zkušenosti k zanevření. Žena, již opustil manžel po 25 letech manželství a našel si jinou, mladší, může zanevřít na chlapy a do smrti je může vidět jako proradné plemeno.

Jičín v roce 1981

Je zde stanice Církve bratrské, hradeckého sboru. 4 – 8 lidí se schází každou neděli od 15 hod. v bytě u Bucharových, naproti Židovské synagóze.

u Bucharů, Židovská ulice

Zde jsem docházel před svým odchodem na vojnu v roce 1985. Možná, že ještě dnes je tam u plechových vrat cedulka NOŽÍŘSTVÍ. Po mém návratu z vojny v roce 1987 tato skupinka již neexistovala – zanikla. Staří vymřeli a mladí s dětmi zde ani před mým odchodem na vojnu nebyli. Zbyli zde manželé Šulcovi, kteří občas dojížděli do Církve bratrské v Hradci Králové. I ti jsou dnes již zesnulí.

Církev adventistů sedmého dne

V evangelickém kostele se scházela skupina 10 – 15ti lidí každou sobotu. Kazatelé sem dojížděli většinou z Turnova a Liberce. Dnes se lidé z tohoto společenství schází ve vlastní budově v Jičíně.

Československá církev evangelická

Sloužil zde farář M. Hejl. Tehdy se v Jičíně scházelo okolo 15 lidí, opět žádné děti. Po jeho odchodu je sbor administrován farářem zvenčí.

Československá církev Husitská

Schází se kolem 20 lidí a několik dětí. Sloužil zde br. farář Kloz.

Církev římskokatolická

Ta funguje velmi dlouho. Je zde užší jádro a velký okruh lidí, kteří chodí do kostela v neděli. Funguje zde tradice.

Rok 1987

V tomto roce jsem se vrátil z dvouleté základní vojenské služby a hned po jedenácti dnech jsem se oženil.

Byla v nás touha po společenství a chtěli jsme se zapojit do něčeho již existujícího, a protože v Jičíně bylo i několik dalších osamocených křesťanů, začali jsme navštěvovat sbor ČCE. Bylo nás tehdy asi deset mladých lidí a kromě nedělních bohoslužeb jsme se začali scházet jako mládež jedenkrát v týdnu.

Skupina, která se tehdy scházela, byla značně nesourodá. Někteří se později stávají Mormony, jiní mizí a už o nich nevíme. V letech 1988-9 skládám v ČCE diakonské zkoušky. Kážu na nedělních shromážděních a dojíždím pravidelně do kazatelské stanice Vojice. Můj nástup na místo br. faráře Hejla se neuskutečnil z důvodu rozdílného pohledu na znovuzrození.

V únoru 1989 vstupujeme do Apoštolské církve a stáváme se kazatelskou stanicí pražského sboru. S evangelíky se loučíme v dobrém a i v budoucnu zachováváme dobré vztahy.

11. 11. 1991 naše společenství čítá 12 dospělých.

Sházíme se u Rodrových v domě každou neděli na shromáždění.

u Rodrových, ulice Na hrádku

Chvály vede Jovanka Rýglová, křesla v obýváku a židle se staví do řady a já kážu za jídelním stolem.

V období revoluce uvěřilo nejvíce lidí. Do konce roku 1992 je nás již 30. Dalších 30 lidí je ve třech kazatelských stanicích, z toho 25 v Železném Brodě (zde uvěřila kompletně celá třída prvního ročníku umělecké průmyslové školy). Po ukončení studií se studenti rozjeli do svých domovů, kde jsem se jim snažil najít kontakt na místní společenství. V Železném Brodě dodnes žijí manželé Chládkovi, kteří byli hlavními iniciátory a díky nimž jejich spolužáci uvěřili. V Semilech jsou shromáždění v soukromí. Někteří se odstěhovali a někteří dnes chodí na skupinku KS, která spadá pod Turnov. V Lomnici n/P jsou shromáždění na radnici ve čtvrtek večer. Dnes jsou tito lidé v JB Nová Paka. Od Rodrových jsme se přestěhovali do kostela ČCE, který si pronajímáme na shromáždění v neděli odpoledne.

fara ČCE

21. 2. 1993 zakládáme sbor Křesťanských společenství. Je nás 34 dospělých. Zakládáme sborovou kroniku, kterou psala nejprve Jiřina Hošková, Marcela Němečková a potom Jovanka Rýglová. Nyní v roce 2016 se práce kronikáře ujala Lucie Spáčilová. Shromáždění přesouváme do Městské knihovny v Jičíně.

Městská knihovna Václava Čtvrťka, Jičín

Počet členů kolísá mezi 30 – 45. Uvěřilo zde několik studentů ze středních škol, kteří chodí na skupinky a vytváří se skupina mládeže. Po ukončení studií někteří odchází, někteří bojují o víru. Tyto zápasy končí různě. Např. J. Čeřovský se vrací do sboru po 1 roce, 9 měsících a 22dnech. Jiní se nevrací vůbec. Jindra Adámek, který dlouho o víru

bojoval a vítězně, přijde tragicky o život na motorce. Je to období, kdy dost lidí uvěří, ale taky odejde.

V roce 1994 přesouváme shromáždění do Loutkového divadla Srdíčko.

loutkové divadlo Srdíčko

Zde máme shromáždění dalších 11 let. Jelikož se nám stále zvedá cena za nájem a prostor nevyhovuje - není tam žádné okno, ale pouze umělé osvětlení - hledáme nové místo. To nacházíme opět v Městské knihovně, kde začínáme shromáždění v listopadu 2005

Městská knihovna Václava Čtvrťka, Jičín

V červnu 2007 byla zrušena Misijní skupina Hořice a je připojena k našemu sboru. Z toho pak dále někteří odešli a zůstalo 6 lidí.

Pro jičínské to bylo velkým ziskem, jelikož hoříčtí jsou kalení a hlavně ne pasivní chodiči a přímo pracant

Nechtěli jsme hořické společenství pohltit, a proto se stali tehdejší starší v MS Hořice - Petr Václavík a Jirka Klouček – staršími i v jičínském sboru. A to je pro nás všechny dosud požehnáním.

Hořické společenství mělo velký potenciál, ale díky nezralosti vedoucího věci dospěly téměř k rozpadu skupiny.

Dnes je nás 32 dospělých a 22 dětí. Je evidentní, že počet dospělých poslední dobou nenarůstá, ale narůstá počet dětí a to je pro nás výzvou. Myslím, že jsme v Jičíně sborem, kam chodí nejvíc dětí. Je taky na nás, jak přijmeme nově příchozí. Je jisté, že lidé přijdou zmatení, rozervaní, ale jistě ne hotoví. Budou potřebovat milost, přijetí a pravdu. Jako společenství trváme dvacátý první rok. V čem bych viděl největší požehnání, je to, že za celou tu dobu nedošlo k vnitřní vztahové krizi vedoucích ve sboru. Na mnohých jiných místech pokud se počali hádat vedoucí sboru, vedlo to buď k rozdělení nebo rozpadu. Byli také lidé, kteří ze sboru odešli. Nikdy jsme nikomu, kdo odešel, nevypálili negativní stigma nebo něco podobného, nýbrž jsme požehnali a lidi nechali prostě jít. To, časem prověřené, se ukazuje být jako nejlepší.

Některým lidem, kteří přijdou z jiného sboru, se někdy zdáme „moc civilní“. Naopak lidé, kteří uvěří, to většinou vítají.

Pastorace v našem sboru je založená na potřebě. To znamená, že k rozhovoru dochází ve chvíli, kdy někdo má potřebu a obrátí se na pastora, nebo kohokoliv jiného ve sboru. Platí to, že nemusí pastorovat pouze pastor. Nebo k rozhovoru dojde, když ho vyvolá pastor. Chceme budovat a podporovat vzájemnost a přátelství... pastor není nejchytřejší ani nejzkušenější...

Napětí mezi racionálními a duchovními

Racionálnímu se zdá, že někteří věřící ani pořádně nestojí nohama na zemi a myslí si, že nemusí dělat nic, ale že Bůh za ně všechno udělá. Duchovní mu připadají tak trochu ujetí. Duchovní vidí racionálního trochu jako vychladlou sopku. Člověka, se kterým nic moc nehne a snad ani nic duchovně neprožívá.

Leckdy jsem se pokoušel vysvětlit, že problém není v prožívání, ale v tom, aby se lidé přijímali takoví, jací jsou a nechtěli se vzájemně předělávat nebo obviňovat.

Cílem našeho vyučování je láska z čistého srdce, upřímné víry a dobrého svědomí. Od toho někteří zbloudili a dali se na prázdné řeči.

1. Tim. 1.5... ‚Pán Ježíš řekl. Miluj Hospodina, celým srdcem, myslí, duší a silou a bližního jako sám sebe. Na těchto dvou přikázáních spočívají proroci i celý zákon.‘ Jinými slovy - to je to, co se v tobě má uskutečňovat a o tohle jde Bohu nejvíc. Pokud se toho budeme držet, nezbloudíme. Když někdo vstupuje do sboru, tak říká, že chce vytrvat v čase dobrém i zlém a že se chce podílet na potřebách sboru. To se dobře řekne, ale je-li to míněno opravdu vážně, se pozná až v těch těžkých dobách.

Otázka, jak to bude dál, leží před námi. Za roky práce si uvědomuju, jaké bohatství je ve vytrvalé práci, která nemá okamžité výsledky. Jak je důležité pro sbor stabilní vedení a jak je důležité vytrvat s ostatními i když to není lehké. A daleko lepší je různost přemilovat, než se snažit druhé předělávat podle svého.

S čím jsme se dřív tolik nepotýkali, je konzumní přístup. Co mi to tady dává, co mi to přináší.

Jdu tam, kde je to levnější. Je to takové myšlení lidí dnes. Já jsem na prvním místě, mám přednost, hlavně jde o mě.

Přitom církev, když je tím, čím má být, je jedinečné společenství lidí založené na osobním společenství s Pánem Ježíšem a mezi sebou.

Mít místo a lidi, kteří to se mnou myslí dobře, mají mě rádi, nemusím si tam vydobývat postavení a úctu. Kde nemusím podávat výkon, abych byl přijat a milován.

Co sboru prospělo:

Vlastnosti jako je věrnost a stálost. Kde si člověk může vážít dlouhodobosti vztahů, které něco vydržely a něčím prošly.

Nesouzení druhých, nátlak, snaha někoho předělat podle svého. Trpělivost s druhými. Věrnost ve službě druhým. Přijetí druhých takových, jací jsou. Odchozím jsme nedali stigma ani je nepomlouvali, ale přáli jsme jim dobré.

Co neprospělo:

Horlivost bez pravého poznání: tady to je blbě a my víme jak na to. Tlačení druhých a válcování.

Ukvapené odchody vždycky za sebou zanechají splín a vydýchat to musí ti, co zůstali. I když třeba důvody odchodu pominuly, lidé se obvykle nevrací...

Rozvody... zanechávají za sebou střepy a vyryté brázdy.

Kritické pozorování druhých. Když se zeptáš, co tedy navrhuješ? Tak prý nic. Rádo by proroci... povětšinou duševní pochody. Větší je ten, kdo slouží druhým a obětuje se za ně, než ten, kdo jim říká, co mají dělat a za své omyly nenese žádnou zodpovědnost.

Je krize důvěry, udělej vše, aby jsi nezklamal druhé. Máme být společenstvím, kde si lidé mohou věřit, kde se sliby plní a dané slovo platí.

Cokoliv slíbíš, splň, Bůh nemá zalíbení v bláznech. Lepší je, když neslibuješ, než když sliby neplníš.

Petr Rýgl